Дослухатись до себе —
Це протирати шкло.
Спершу подмухати, щоб запітніло,
щоб просто — тиша...
А потім нараз посвітлішала:
скрипне стіл
відлунням тебе самого.
Квіти на кожній стіні —
відлунням світу.
Дослухатись до себе —
це бачити,
як поволі розвидняється.